



ÍTRÓTTUR

Eisini í Sørvági var Lómur av Argjum fremstur í kappinini millum 6-mannafør kvinnur í masterróðrinum. Í Fuglafirði var Lómur eitt vet frammanfyri Gongurólv, sum var eina bátslongd frammanfyri Sølmund. Í Sørvági vann Lómur á Sølmundi við meiri enn hálvari bátslongd. Gongurólvur var aftanfyri Riddaran, ið varð nummar trý, og frammanfyri Skúgv.

Tað vóru tíggu róðrar í Sørvági leygardagin. Tveir sigrar fóru til Klaksvíkar, tveir til Miðvágs, tveir til Argir, ein til Fuglafirðar, ein til Róðrarfelagið Knørrur, ein til Tvøroyrar og ein til Glyvrrar.



Myndir: Álvur Haraldsen



og teimum, sum baksaðust úti á fjørðinum í vánaligum umstøðum.

Nýtt konsept

Formaðurin í størsta kapp-róðrarfelagnum í landinum heldur, at tað nú skal leggjast til rættis av nýggjum, og at tað skal gerast við kapp-róðrinum í huga og ikki øllum øðrum, sum kortini ikki er nakað serligt.

– Eitt nú eiga róðrarnir at vera, har tað eru bestu karmarnir. Umframt í Klaksvík og á ólavsøku, sum er sjálvsagda finalan, so haldi eg, at tað eigur at vera róð í Trongisvági, í Kollafirði, á Skála ella Vestmanna, í Vágum har tað er best lívd fyri veður og vind og so á hvørjum ári í Fuglafirði og á eystanstevnu á Skálafjørðinum. Tað er ein stór andsøgn í, at felagið hjá okkum luttekur við flest manningum av øllum, at vit eiga fyrireikarar, sum aftur og aftur hava prógvað, at teir eru stak væl skikkaðir, at vit hava eitt tað besta róðrarøkið, og at vit bara annað hvørt ár eru vertir fyri

FM kappróðri, visir Eyðun Petersen á.

Hann heldur eisini, at tey í Róðrarsambandinum eiga at vísa størri dirvi í at taka avgerðirnar, sum eru neyðugar at taka, og at tað eigur at síggjast betri, at vit og skil verður nýtt:

– Tá ið kappróðurin var í Fuglafirði søgdu allar veðurforsøgnir, at tað fóru ikki at vera líkindi at rógva leygardagin. Eg eri ættaður har inni frá, og fyrrapartin fór eg inn fyri at kanna líkindini. Eg tosaði við roynd-an útróðrarmann, sum segði, at tað var ikki hugsningur um at rógva. Men róðurin varð ikki avlýstur, og so fóru vit – við ringum tannabiti – undir fyrireikingarnar til dagin. Hjá okkum byrjar róðrardagurin við, at 70 fólk hittast í neystinum, har vit eta morgunmat saman, áðrenn vit fara avstað við bátunum. Ein sovornan dag átti róðurin nógv fyrri at verið útsettur til sunnudagin. Tað átti hann eisini at verið í Sørvági. Tá ið ein dagur er ringur, so er tann næsti í Føroyum góður. Tað fingur

vit aftur staðfest í gjár, og Róðrarsambandið hevur jú heimildina at útseta. Um tað var neyðugt, so hevði tað einki gjørt, um róðurin var útsettur nakrar dagar aftrat. Tað týðningarmiklasta er, at kapprógvararnir hava góðar umstøður, so tað ikki er tilvildin, ið ger av, hvussu úrslitið verður. At tað er soleiðis er harmuligt, tá ið havt verður í huga, at tey hava vant síðani eina ferð í vetur.

Neyðugt við broytingum

Jan Herman Hansen, formaður í Róðrarsambandinum sigur, at teir hava fingið fleiri ítøkiligar spurningar frá formanninum í Kappróðrarfelagnum NSÍ, og at teir nú fara at svara teimum.

– Vit eftirmeta altíð saman við lokalu fyrireikarunum, sum vit nú fara at tosa við. Í ásetingunum er tilskilað, hvussu tað skal farast fram í sambandi við róður. Har verður sagt, at Róðrarsambandið skal vera á staðnum og kunna fyrireikararnar í vikuni

undan róðrinum. Vit vóru í Sørvági í vikuni. Tá var avrátt, at fasti starturin skuldi roynast fríggjadagin. Nú aftaná kunnu vit seta spurnartekin við, hvussu tað var við tí. Høvuðsorsøkin til seinkingina var, at fasti starturin ikki varð lagdur á róðrarøkinum soleiðis, sum hann átti at verða lagdur, og at fasti starturin ikki var lagdur á 500 metrar og 1000 metrar, sum hann eigur at vera, men á 500 metrar og 2000 metrar.

Hvat sigur tú til sjónarmiðini hjá formanninum í Kappróðrarfelagnum NSÍ?

– Eg eri samdur í, at tað er neyðugt at hugsa meiri um róðurin og minni um stevurnar. Tað vil siga, at tað eigur at verða róð í bestu róðrarøkjunum. Hetta hevur ofta víst seg at vera eldfimt at tosa um, og vit hava ivaleyst verið ov lagalig. Tað er aðalfundurin, sum tekur avgerðirnar, men vit í nevndini fara at leggja uppskot fram um broytingar. Hesa ferð var kappróðurin í Vágum. Í tí sambandi kann eg skoyta uppi, at fyri nøkrum

árum síðani – tað var áðrenn eg kom í nevndina í Róðrarsambandinum – bar eg upp á mál, at kappróðurin í Vágum var á vatninum. Tá fall tað ikki í góða jørð. Hvussu tað verður við tí, veit eg ikki, men – sum Eyðun sigur – so eru viðurskiptini broytt nóg. Onnur tiltøk enn traditiónellu summarstevnurnar eru komin aftrat, og tú hevur eina kenslu av, at summi so at siga hanga upp á kappróðurin. Men vit í Róðrarsambandinum mugu arbeiða við at sleppa hesum bindingunum, um tað er neyðugt fyri at fáa kappróðurin í betri karmar og umstøður. Tað er kappróðurin, sum vit í varða av, mugu hugsa um og ikki alt møguligt annað, ið hongur uppi í, sigur Jan Herman Hansen, formaður í Róðrarsambandi Føroya.